

Proposta de posicionament del claustre de la Universitat de Barcelona davant la LOU

Ara fa tres anys el govern del Partit Popular va promulgar la LOU, la reforma de l'antiga LRU de 1983, degut a que aquesta havia quedat obsoleta. La nova llei va provocar automàticament una reacció contrària, dins la comunitat universitària primer (des dels rectors i el professorat fins al PAS i els estudiants) i en la societat en general més tard.

El procés de redacció de la LOU es va distingir per la falta de transparència, debat i participació de les parts implicades, tot suposant un nou retrocés més en l'assoliment d'una Universitat veritablement pública i de qualitat. En ella s'infringia un nou atac contra la democràcia interna i l'autonomia universitària essent objecte de recursos d'inconstitucionalitat.

El PSOE va sumar-se a les reivindicacions que es van fer i va redactar una proposta on especificava que la LOU no tant sols no solucionava els problemes de la Universitat sinó que els agreujava. Finalment es va comprometre a derogar la mencionada llei en el moment en que arribés al govern.

Ara que el PSOE ha aconseguit arribar al govern i ha mostrat la seva intenció de modificar la llei d'universitats, el Claustre de la Universitat de Barcelona, igual que va fer en el seu moment, demana que es tinguin en compte les següents condicions alhora de realitzar qualsevol modificació de l'esmentat text legislatiu:

1. Els Claustres de les universitats han de recuperar la seva funció de màxims òrgans de decisió. La composició dels Consells Socials s'ha de revisar garantint la participació de tota la societat, i no únicament de la seva part privilegiada, aprofundint i reforçant les seves funcions d'intermediació social, supervisió, avaluació de resultats i rendició de comptes.
2. En quant a l'estructura del personal, la Universitat ha de preservar la seva autonomia alhora de seleccionar els seu professorat, i l'estat i les autonomies han de garantir la dignificació de les seves condicions laborals i la desaparició de la precarietat laboral sota les diverses formes en les que apareix.
3. S'ha de garantir el dret universal a l'ensenyament superior tot augmentant el número de places en aquells estudis amb una major demanda que oferta, fins que aquesta situació no sigui possible, caldria mantenir les PAAU (selectivitat) evitant multiplicacions absurdes de les proves d'accés. A més, són imprescindibles més i millors beques de mobilitat per a que els estudiants amb menys recursos puguin gaudir de la tant promocionada mobilitat .
4. Recolzem la creació d'agències territorials per millorar l'eficiència, la qualitat i evitar un centralisme que perjudica seriosament la consecució d'una Universitat veritablement pública. També mostrem la nostra disconformitat amb qualsevol criteri de competitivitat entre les diverses universitats alhora de distribuir la quantia del finançament públic
5. El "*Distrito Único*" i els altres programes de mobilitat, sense una forta dotació de beques porta a l'elitització de la Universitat perquè la diferència de recursos entre estudiants es tradueix en una desigualtat d'oportunitats per accedir-hi. A més, reforça la castellanització del sistema universitari català amb l'arribada d'alumnat que desconeix la llengua catalana i provoca, massa vegades, canvis en la llengua en la que s'imparteixen les classes degut a la posició poc valenta de part del professorat i l'ambigüitat de les lleis que fan referència a la presència del català a les universitats. La futura llei ha de recollir clarament els mecanismes adients per fer front de forma constructiva a la necessària diversitat de la Universitat pública.
6. Qualsevol proposta per millorar la situació de la Universitat ha de passar per un augment molt significatiu del finançament públic que ara rep, situant-nos com a mínim en els nivells que observem al nostre entorn i tendint a les xifres dels països escandinaus. D'altra banda el procés de convergència europeu fa pocs anys engegat només podrà evitar el camí de l'elitització i la privatització de la universitat si aquest procés no es fa també en l'àmbit pressupostari.

De la mateixa manera, el claustre de la Universitat de Barcelona reclama que, en el cas que aquestes condicions facin necessària la derogació de la LOU, l'actual govern compleixi allò que en el seu moment va prometre tot iniciant el necessari procés de debat i discussió, atenent les demandes de la comunitat universitària, per redactar una nova llei que avanci cap a la consecució de la universitat pública, laica, crítica i oberta als problemes de la societat que tots i totes volem i que aquesta necessita.